

по вече , нежеде съ Русскій языкъ; за-
что то почти всички-ты тыя измѣненія и ис-
правленія сж само на правописаніе-то. Въ ста-
ры-ты ржкописы има буквы ж и ѡ, има и ѣ
въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты. Въ всички-ты слу-
чии, дѣто въ ржкописы-ты ся намирять тыя
буквы, въ Българскій языкъ ся чюе единъ осо-
бенъ гласъ, кой-то не е употрѣбителенъ въ дру-
гы-ты Славянскы нарѣчія; а Руссы-ти тамъ дѣто
има ж, изричатъ у, на мѣсто ѡ употрѣбляватъ
ю, дѣто има ѣ всрѣдѣ рѣчь, въ тѣхнѣй говоръ
ся чюе о, а дѣто има ѣ, тамъ ся чюе е. Напр,
Въ стары-ты ржкописы ся пише ржа, божа
длъгъ сънъ, прѣсть, крѣсть; Българ-
скы ся изричя пакъ така: ржа, божа
длъгъ, сънъ прѣсть, крѣсть, а Рус-
си-ти говорятъ рука, боюся, долгъ, сонъ,
персть, крѣсть. За това Русси-ти, кога сж
исправляли Црковны-ты книги, измѣнили сж въ
тѣхъ, спорядъ свое-то нарѣчіе, буквж ж на у,
ѡ на ю, и въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты сж писали
о вмѣсто ѣ и е вмѣсто ѣ. Да забѣлѣжимъ, че
дѣто въ стары-ты ржкописы има буквы ж, ѣ,
ѣ, двѣ-ты послѣдни всрѣдѣ рѣчь. Въ тыя слу-
чии почти всички-ты Славянскы нарѣчія отли-
чять по нѣчто едно отъ друго. Освѣнь выше-
показаны-ты измѣненія Русси-ти сж нарядили
спорядъ языка си, да ся пише и въ Црков-